

Drengebørn under 10 Aar, at sy Vin-
nedshning, Rasketter, Halsbind og deslige
skal for Kvinder anses for fri Næring",
saa er det for saa vidt i første Ojeblik gaaet
mig som ham, at jeg ogsaa standsede ved
denne Udtalelse, og at den forekom mig
mindre heldig, men efter at have læst Kom-
missionens Begrundelse, maa jeg tilstaa, at
det for mig staar som et i alt Fald tvivl-
somt Spørgsmaal, idet Forholdet nemlig er
dette, at det at drive en saadan Syning
efter den nuværende Lovs § 16 og efter
denne Lovs § 3 vil være tilladt enlige
Kvinder og Hustruer i Forbindelse med deres
Børn, medens det, der formenes, er at drive
en saadan Næring i betydeligt Omfang med
et større eller mindre Antal Medhjælpere.
I den Henseende er det virkelig meget van-
ffeligt at drage nogen anden Grænse. Jeg
for Eksempel ser ikke, hvorfor Raabefabri-
kanter, der maaste lysselsætte Hundreder af
Skerster, skulle være fritagne for at løse
Næringsadkomst, fordi det, de sy, falder ind
under Definitionen i den nævnte Paragraf.
Det er et Spørgsmaal, der forekommer mig
i alt Fald at være af tvivlsom Natur, men
som man paa ingen Maade kan fremdrage
som Eksempel paa en stærkt fremtrædende
Reaktion i det foreliggende Lovforslag.
Saa vidt jeg forstod en æret Taler — jeg
mindes ikke hans Valgkreds — der udtalte
sig mod Bestemmelserne om Forbrugsfor-
eningerne, forekommer det mig, at han ogsaa
gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, men
maaste har jeg selv misforstaaet hans Ud-
talelser, idet det nemlig forekom mig, at han
klagede over, at man nu vilde have, at alle
Medlemmer af Andelsforeninger skulde betale
Næringsadkomst. Det er jo kun alle Med-
lemmer af Bestyrelsen, hvem dette gælder,
og for hvem Betaling af Næringsadkomst
skal beregnes. I øvrigt erkender jeg, at paa
dette Punkt staar jeg selv noget tvivlende
om, hvorvidt det foreslaaede er rigtigt, thi
der er jo dog kun Tale om en Forening,
og det forekommer mig derfor, at den Om-
stændighed, at der er et større Antal Del-
tagere i den, ikke just ubetinget medfører,
at de burde afkræves en i samme Grad
højere Betaling for Næringsadkomsten, idet
det er en given Sag, at mange Foreninger
af lignende Art, der bestyres af enkelte Per-
soner, kunne have et langt større Omfang,
og at den Omstændighed, at der er flere
Personer, der have forenet sig om denne
Virksomhed, ikke i og for sig afgjort taler
for den foreslaaede Bestemmelse. Det er i
alt Fald et af de Spørgsmaal, der nær-
mere kan overvejes og diskuteres. Det er
jo i øvrigt fornemmelig Bestemmelserne om

Forbrugsforeninger, der synes at have vakt
særlig Anstød hos de ærede Medlemmer.
Jeg vilde meget beklage, om dette maatte
have sit Udspring i den Følelse, at man
ensidig vil hævde et Landbrugsstandpunkt og
Landbointeresser i denne Sag. Det fore-
kommer mig klart, at man i Spørgsmaal
af den Art som det, her foreligger, maa se
med Villighed paa de modstaaende Inter-
esser, som der er Tale om, og ikke udeluk-
kende stille sig paa et enkelt bestemt Inter-
essestandpunkt. Det er ogsaa vistnok almin-
delig erkendt, at Forbrugsforeningerne have
deres svage Sider, og at de paa ikke saa
Steder fremtræde som Steder, hvor der
drives Smugnæring, noget, som vistnok
heller ikke Landbefolkningen kan ønske. Det,
som er mig Hovedsagen, er, at de her fore-
liggende Bestemmelser i Virkeligheden i deres
Princip holde sig til den gældende Ret;
thi den gældende Ret er jo efter Loven af
1873 den, at der skal sondres mellem, om
en Forbrugsforening er blot og har en
Forening til at fordele visse indkøbte Varer
mellem Medlemmerne eller en Forening,
der driver Næring som enhver anden For-
retning. Det forekommer nemlig mig ganske
naturligt, at den Forbrugsforening eller
Andelsforening, eller hvad den nu kaldes,
der ikke indskrænker sig til den givne Kreds
af Medlemmer, som den omslutter, men
udadtil driver Næring, maa og bør rammes
ganske efter de samme Bestemmelser, som
gælder for næringsdrivende i Almindelighed.
Kendetegnet i saa Henseende er jo i Lovfor-
slaget sat deri, at der holdes aaben Bod
eller et lignende Forretningslokale. Det er
vel et Spørgsmaal, om dette Kendetegn er
absolut rigtigt og er det, der bør absolut
fastholdes, men selve det Princip, at sondre
mellem disse to Klasser Virksomheder fore-
kommer mig absolut rigtigt og stemmende
med den gældende Ret. Derimod maa jeg
tilstaa, at jeg staar noget mere skeptisk over-
for Bestemmelserne i § 21 om den fore-
saaede midlertidige Skat af saadanne For-
eninger, Aktieselskaber og lignende. I og
for sig har det kun kunnet glæde mig at se
Kommissionen fremsætte Udtalelser om Næ-
ringskatten, som ganske svare til, hvad jeg
ved en tidligere Beslighed har tilladt mig
at udtale her i Tinget, nemlig at det var
en utvivlsom Fejl at ophæve Næringskatten
for at sætte en Indkomstskat i Stedet med
de dermed forbundne forskellige Ulemper og
ikke mindst den, hvorover der i de senere
Tider er flaget saa stærkt, at Personer, der
bo i en anden Kommune og derfor
ikke svare nogen Indkomstskat, have Fri-
hed til at drive Næring uden Bestatning.